

Verslag theatervoorstelling

‘LASTIGE OUDERS’ VERBINDT EN DRAAGT BIJ AAN BEGRIP

‘Indringend, betrokken, één op één herkenbaar’, volgens aanwezige toeschouwers... Op vrijdag 24 januari vertoonden Marike van Weelden en Pieter Tiddens hun theatervoorstelling ‘Lastige Ouders’, op uitnodiging van de Academische Werkplaats Leven met een verstandelijke beperking (AWVB).

De theatervoorstelling wordt uitgevoerd voorafgaand aan de promotie van Sanne Giesbers. Onder leiding van prof. dr. Petri Embregts schreef zij vanuit de AWVB een proefschrift naar sociale netwerken van mensen met een verstandelijke beperking. Petri Embregts leidt de theatervoorstelling in: ‘De indringende gesprekken die ik voerde met Arne, ouder van een kind met een meervoudige beperking, over de relatie tussen kinderen met een beperking en hun familie hebben mij niet alleen geraakt, maar vormden ook het fundament voor het promotieonderzoek naar sociale netwerken.’

De echtgenote van Arne, Marike, bewerkte haar eigen dagboeken tot de voorstelling ‘Lastige ouders’. Petri Embregts: ‘De cirkel is rond met de opvoering van deze voorstelling. Wetenschappelijk onderzoek laat cijfers zien of analyseert citaten uit interviews. Beiden van belang, maar deze theatervoorstelling toont ons in alle facetten het leven van een ouder met een kind met een ernstig meervoudige beperking. Maar bovenal laat het ons de liefde voelen van ouders voor hun kind – met of zonder beperking.’

Herrie

De voorstelling vertelt het verhaal van de ouders van Faas, een jongen met een ernstige verstandelijke beperking. Beginnend bij de geboorte van hun zoon, schetsen vader (Tiddens) en moeder (Van Weelden) de achtbaan waar ze volkomen onverwacht instappen. Zus Janneke levert als voice-over commentaar. 'Veertien is Faas nu, maar zijn hoofd zit zo vol herrie dat hij misschien wel altijd twee zal blijven.'

Ruim een uur lang kijkt de zaal ademloos naar de scenes en dialogen. Vaak zijn die zo pijnlijk treffend dat zelfs de humor – die het zware thema wat verlicht – schuurt. Na afloop is ruimte voor een plenair nagesprek. 'Hoeveel mensen hier werken in de zorg?', vraagt Tiddens. Driekwart van het publiek steekt z'n hand op.

Lastig

Marike van Weelden ziet het 'lastig' uit de titel van haar voorstelling als geuzennaam. 'Je moet als ouder lastig zijn om de zorg te krijgen die je kind nodig heeft.' Het zijn vooral de ervaringen van ouders in de zaal die indruk maken. 'Ik zit hier met twee vriendinnen', zegt een vrouw, moeder van een kind met een verstandelijke beperking. 'Hoe bijzonder om alles na 35 jaar samen met hen opnieuw te beleven. Dat raakt me enorm.' Een vader uit het publiek beaamt dat. 'Alle situaties zijn één op één herkenbaar.'

Leren begrijpen

Petri Embregts sluit de themaachtend af: 'Deze voorstelling helpt ieder van ons bewust te worden van de wereld van ouders met een kind met een verstandelijke beperking, een wereld die niet altijd zichtbaar is. 'Lastige

ouders' geeft woorden aan deze wereld en laat ons voelen. Daar start de zoektocht naar onderlinge verbinding en begrip.'